

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES EN VERORDENINGEN

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES ET REGLEMENTS

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BELEID EN ONDERSTEUNING

[C – 2017/14404]

22 DECEMBER 2017. — Koninklijk besluit inzake de federaal gecentraliseerde overheidsopdrachten in het kader van het federaal aankoopbeleid

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

In het kader van het federaal aankoopbeleid creëert dit koninklijk besluit een samenwerkingsmodel op het federaal niveau voor het beheer van gemeenschappelijke overeenkomsten volgens de onderstaande principes:

1° een coördinatie- en besluitvormingsstructuur tussen de verschillende betrokken aanbestedende overheden die binnen het toepassingsgebied van dit besluit vallen;

2° een uitbreiding van het bestaande dienstenpakket bij de federale overheidsdienst Beleid en Ondersteuning, het dienstencentrum Procurement;

3° entiteiten waarin de aankopen van de betrokken aanbestedende overheden worden gecentraliseerd die onder het toepassingsgebied van dit besluit vallen.

Het ontwerp van koninklijk besluit heeft de volgende doelstellingen:

De eerste doelstelling bestaat uit het efficiënter maken van de huidige federale gemeenschappelijke aankoopvormen van overheidsopdrachten voor diensten en leveringen.

De huidige aankoopprocessen tussen aanbestedende overheden blijken na een dieptestudie onvoldoende efficiënt te zijn. Dit blijkt onder meer uit het gegeven dat er op heden gedecentraliseerde aankopen gebeuren, er een zwakke penetratiegraad van de gemeenschappelijke aankopen is, er onvoldoende inschrijvers zijn en er een gebrek aan zichtbaarheid van de aankopen is.

Gelet op het voorgaande wordt er daarom aandacht besteed aan een verdere homogenisering van de huidige gemeenschappelijke aankoopvormen op federaal niveau door ten eerste kennis en ervaring te bundelen binnen het kader van gemeenschappelijke overeenkomsten en ten tweede door het op elkaar afstemmen van aanbestedende overheden die onder het toepassingsgebied van dit koninklijk besluit vallen met het oog op het bekomen van schaalvoordelen en standaardisatie.

De tweede doelstelling bestaat uit het implementeren van een efficiënt samenwerkingsmodel tussen de bestaande overheidsdiensten op basis van een consensusmodel.

De voormelde bestaande actoren zullen zich bundelen in een coördinatie- en besluitvormingsstructuur, op basis van een consensusmodel. Deze besluitvormingsstructuur zal bestaan uit het netwerk van het strategisch federaal aankoopoverleg (SFA) en het netwerk van tactisch-operationeel federaal aankoopoverleg (TOFA). Er zal binnen de bestaande federale overheidsdienst Beleid en Ondersteuning een dienstencentrum Procurement worden gecreëerd dat ondersteunende diensten aanbiedt met het oog op noodzakelijke ondersteuning in het kader van gemeenschappelijke overeenkomsten.

Deze dienstverlening is gebaseerd op vier pijlers, zijnde: (i) kennis te begrijpen als 'knowhow' inzake overheidsopdrachten, (ii) juridische aspecten te begrijpen als het afdekken van de noodzakelijke juridische conformiteit van de opdrachtdocumenten door middel van een nazicht op juridisch niveau, (iii) definitie van de behoeften te begrijpen als de middelen die de aankoopwensen bevattelijk kunnen capteren, (iv) applicaties en 'tools' te begrijpen als de elektronische platformen die de communicatie kanaliseren.

De derde doelstelling is de participatiegraad voor kleine en middelgrote Ondernemingen (KMO) in de overheidsopdrachtenmarkt vergroten.

Deze doelstelling neemt één van de doelstellingen over voorzien in de wet van 17 juni 2016 inzake overheidsopdrachten. Deze doelstelling werd ingeschreven omdat de participatiegraad van KMO's in Europa procentueel gezien op heden als te laag wordt ervaren.

Het SFA zal in consensus een federaal aankoopbeleid opstellen waarin gemeenschappelijke doelstellingen bepaald worden, waaronder de doelstellingen betreffende KMO-participatiegraad. De TOFA's zullen de nodige maatregelen nemen ter uitvoering van het federale aankoopbeleid en de geformuleerde doelstellingen. Het dienstencentrum Procurement van de federale overheidsdienst Beleid en Ondersteuning zal eveneens diensten aanbieden die inzetten op het verhogen

SERVICE PUBLIC FEDERAL STRATEGIE ET APPUI

[C – 2017/14404]

22 DECEMBRE 2017. — Arrêté royal relatif aux marchés publics fédéraux centralisés dans le cadre de la politique fédérale d'achats

RAPPORT AU ROI

Sire,

Dans le cadre de la politique fédérale d'achats, cet arrêté royal crée un modèle de coopération au niveau fédéral pour la gestion de contrats communs selon les principes énoncés ci-après :

1° une structure de coordination et de décision entre les différents pouvoirs adjudicateurs concernés qui relèvent du champ d'application du présent arrêté ;

2° une extension des services existants au sein du service public fédéral Stratégie et Appui, le centre de services Procurement ;

3° des entités centralisant les achats au sein des pouvoirs adjudicateurs concernés qui relèvent du champ d'application du présent arrêté.

Le projet d'arrêté royal poursuit les objectifs suivants :

Le premier objectif consiste à accroître l'efficacité des formes existantes d'achats fédéraux communs en ce qui concerne les marchés publics de services et de fournitures.

En effet, une étude approfondie a démontré que les procédures d'achat existantes au sein des pouvoirs adjudicateurs ne sont pas suffisamment efficaces. Cela provient notamment de la décentralisation des achats, de la faiblesse du taux de pénétration des achats communs, du nombre insuffisant de soumissionnaires et du manque de visibilité des achats.

Compte tenu de ce qui précède, une attention particulière est accordée à une homogénéisation accrue des formes d'achats communs existant au niveau fédéral par, premièrement, la mise en commun du savoir-faire dans le cadre des contrats communs et, deuxièmement, par la coordination des pouvoirs adjudicateurs qui relèvent du champ d'application du présent arrêté royal en vue de réaliser des économies d'échelle et d'aboutir à une standardisation.

Le deuxième objectif consiste à mettre en œuvre un modèle de coopération efficace entre les services publics existants sur la base d'un modèle consensuel.

Les acteurs susvisés uniront leurs forces au sein d'une structure décisionnelle et de coordination sur la base d'un modèle consensuel. Cette structure de décision sera composée du réseau de concertation stratégique des achats fédéraux (CSAF) et des réseaux de concertation tactique et opérationnelle des achats fédéraux (CTOA). Au sein du service public fédéral Stratégie et Appui, l'on créera le centre de services Procurement, lequel offrira des services de support en vue du soutien nécessaire dans le cadre des contrats communs.

Ces services sont fournis sur la base de quatre piliers, à savoir : (i) la connaissance, dans le sens du 'savoir-faire' en matière de marchés publics, (ii) les aspects juridiques, dans le sens de la nécessité de garantir la conformité juridique des documents de marchés publics par la révision juridique, (iii) la définition des besoins au sens des moyens pouvant capter les aspirations d'achat, (iv) les applications et outils, au sens des plateformes électroniques, qui canalisent la communication.

Le troisième objectif est d'améliorer le taux de participation des petites et moyennes entreprises (PME) dans les marchés publics.

Cet objectif reprend l'un des objectifs visés dans la loi du 17 juin 2016 relative aux marchés publics. Cet objectif a été fixé en prenant en considération le fait que le taux de participation des PME en Europe est à ce jour perçu comme trop faible en termes de pourcentage.

Le CSAF établira d'un commun accord une politique fédérale d'achats où seront déterminés des objectifs communs, y compris les objectifs relatifs au taux de participation des PME. Les CTOA prendront les mesures nécessaires pour exécuter la politique fédérale d'achats et les objectifs formulés. Le centre de services Procurement du service public fédéral Stratégie et Appui offrira également des services pour augmenter le taux de participation des PME. Entre autres en captant la

van de KMO-participatiegraad. Onder andere door het verzamelen van marktkennis en het monitoren van indicatoren zal het dienstencentrum Procurement expertise ontwikkelen en aanbevelingen formuleren aan alle actieve deelnemers om hen te ondersteunen. Deze expertise en aanbevelingen kunnen onder meer betrekking hebben op KMO-vriendelijke productstrategieën, leveranciersstrategieën, de verdeling in percelen, intellectuele eigendomsrechten, minimumeisen of financiële garanties.

Binnen het samenwerkingsmodel wordt ook optimaal ingespeeld op het verder digitaliseren van de federale overheid en overheidsopdrachten door het installeren van een elektronisch aankoopplatform dat het aankoopproces zal ondersteunen voor zowel aanvrager, aankoper als leverancier, en dit nu ook voor kleinere overheidsopdrachten. Dit platform zal een gebruiksvriendelijke omgeving bieden voor het onderhouden van eigen contactgegevens, contracten en catalogi tijdens de uitvoering van de overheidsopdrachten, welke dan worden gedeeld op dit platform met de aanbestedende overheden.

Het gebrek aan communicatie en/of informatie over de ontvangst van offertes, bestellingen, goederen-ontvangsten en betalingen heeft momenteel een mogelijk afschrikkend effect op KMO's die wensen deel te nemen aan overheidsopdrachten. KMO's hebben immers vaak de financiële zekerheid nodig om bij grote leveringen op tijd betaald te worden. Indien men de angst voor laattijdige betaling kan wegnemen dankzij transparantie op het betalingsproces via het platform, kan men de deelname door KMO's aan overheidsopdrachten stimuleren.

De vierde doelstelling houdt het bevorderen van duurzaamheid van overheidsopdrachten voor diensten en leveringen in. Ook deze doelstelling neemt één van de doelstellingen over voorzien in de wet van 17 juni 2016 inzake overheidsopdrachten.

Om deze vier doelstellingen te bereiken, neemt het SFA de nodige strategische beslissingen, in overleg met experts in de materie. Dit wordt vertaald in streefindicatoren. Het SFA bewaakt het evenwicht tussen deze doelstellingen.

Met het oog op de verwezenlijking van voorgaande doelstellingen werd dit ontwerp als volgt opgebouwd:

HOOFDSTUK I — *Definities*

HOOFDSTUK II — *Toepassingsgebied*

HOOFDSTUK III — *Actoren van het federale aankoopbeleid*

HOOFDSTUK IV — *Werkprincipes van het federale aankoopbeleid*

HOOFDSTUK V — *Functioneringsmodaliteiten*

Afdeling I — Algemeenheden

Afdeling II — Identificatie van de samenwerkingsmogelijkheden

Afdeling III — Integratie van de behoeften

Afdeling IV — Plaatsing

HOOFDSTUK VI — *Monitoring*

HOOFDSTUK VII — *Geschillen*

HOOFDSTUK VIII — *Overgangsbepaling, inwerkingtreding, slotbepalingen*

Dit ontwerp vindt zijn wettelijke basis in de artikelen 37 en 167, § 1, tweede lid, van de Grondwet en in artikel 169, derde lid, van de wet van 17 juni 2016 inzake overheidsopdrachten.

HOOFDSTUK I — *Definities*

Artikel 1 definieert de “gemeenschappelijke overeenkomsten” waarvoor dit ontwerp van toepassing is, zoals voor de opdrachten die (i) centraal gecoördineerd zijn op het federaal niveau, (ii) in naam en voor rekening van meerdere aanbestedende overheden zoals gedefinieerd in artikel 1 worden gerealiseerd, en dit (iii) overeenkomstig dit ontwerp-besluit.

Gezien de definitie van aanbestedende overheid in de wet van 17 juni 2016 inzake overheidsopdrachten (artikel 2, 1°), inzonderheid waar die wat betreft de federale Staat strikt juridisch alle in artikel 2, § 1, van dit ontwerpbesluit vermelde diensten omvat, voorziet artikel 1 in een functionele definitie van “aanbestedende overheid” waardoor elk van de bedoelde diensten – zoals de instellingen vermeld in artikel 2, § 2, van het ontwerp – voor de toepassing van het koninklijk besluit als “aanbestedende overheid” kan worden beschouwd.

HOOFDSTUK II — *Toepassingsgebied*

Er zijn twee verschillende types aanbestedende overheden vermeld in artikel 2: (i) de aanbestedende overheden die verplicht onder het samenwerkingsmodel vallen als actieve deelnemers, en (ii) de aanbestedende overheden die vrijwillig als passieve deelnemer bij een gemeenschappelijke overeenkomst kunnen aansluiten.

connaissance des marchés et en effectuant le suivi d'indicateurs, le centre de services Procurement développera l'expertise et formulera des recommandations aux participants actifs afin de les soutenir. Cette expertise et ces recommandations peuvent concerner entre autres : les stratégies de produits et les stratégies de fournisseurs favorables aux PME, la division en lots, les droits de propriété intellectuelle, les conditions minimales ou les garanties financières.

Le modèle de coopération encourage aussi la poursuite de la numérisation de l'administration fédérale et des marchés publics par l'installation d'une plateforme d'achats électronique qui supportera le processus d'achats pour le demandeur, l'acheteur et le fournisseur, et ce désormais aussi pour les petits marchés publics. A côté de cela, cette plateforme offrira aussi un environnement convivial pour entretenir ses propres données de contact, contrats et catalogues pendant l'exécution des marchés publics, qui sont alors partagés sur cette plateforme avec les pouvoirs adjudicateurs.

A l'heure actuelle, le manque de communication et/ou d'information concernant la réception des offres, les commandes, les livraisons et les paiements peut avoir un effet dissuasif sur les PME qui souhaitent participer aux marchés publics. Les PME ont en effet besoin de garanties sur le plan financier, elles doivent pouvoir s'assurer qu'elles seront payées à temps en cas de livraisons importantes. La transparence du processus de paiement via la plateforme est de nature à diminuer l'inquiétude des PME quant aux retards de paiement, et donc à stimuler leur participation aux marchés publics.

Le quatrième objectif est de promouvoir la durabilité des marchés publics de services et de fournitures. Cet objectif reprend l'un des objectifs prévus dans la loi du 17 juin 2016 relative aux marchés publics.

En vue d'atteindre ces quatre objectifs, le CSAF prend les décisions stratégiques nécessaires en concertation avec des experts en la matière. Celles-ci sont traduites en objectifs chiffrés. Le CSAF veille à maintenir l'équilibre entre ces objectifs.

Dans le but de réaliser les objectifs précités, le présent projet est conçu comme suit :

CHAPITRE Ier — *Définitions*

CHAPITRE II — *Champ d'application*

CHAPITRE III — *Acteurs de la politique fédérale d'achats*

CHAPITRE IV — *Principes de travail de la politique fédérale d'achats*

CHAPITRE V — *Modalités de fonctionnement*

Section Ire — Généralités

Section II — Identification des opportunités de coopération

Section III — Intégration des besoins

Section IV — Passation

CHAPITRE VI — *Contrôle*

CHAPITRE VII — *Litiges*

CHAPITRE VIII — *Disposition transitoire, entrée en vigueur, dispositions finales*

Le présent projet trouve son fondement juridique dans les articles 37 et 167, § 1er, alinéa 2, de la Constitution et dans l'article 169, alinéa 3, de la loi du 17 juin 2016 concernant les marchés publics.

CHAPITRE Ier — *Définitions*

L'article 1 définit les « contrats communs » auxquels le présent projet s'applique comme les marchés qui sont : (i) coordonnés de façon centralisée au niveau fédéral, (ii) réalisés au nom et pour le compte de plusieurs pouvoirs adjudicateurs tels que définis à l'article 1, et ceci (iii) conformément au présent projet d'arrêté.

Vu que la définition de pouvoir adjudicateur dans la loi du 17 juin 2016 relative aux marchés publics (article 2, 1°), en particulier pour ce qui concerne l'État fédéral, couvre d'un point de vue strictement juridique tous les services repris à l'article 2, § 1er, du présent projet d'arrêté, l'article 1er prévoit une définition fonctionnelle de « pouvoir adjudicateur », par laquelle chacun des services concernés – comme les institutions visées à l'article 2, § 2 – peut être considéré comme « pouvoir adjudicateur » pour l'application de cet arrêté.

CHAPITRE II — *Champ d'application*

L'article 2 vise deux différents types de pouvoirs adjudicateurs : (i) les pouvoirs adjudicateurs qui relèvent obligatoirement du modèle de coopération en tant que participants actifs, et (ii) les pouvoirs adjudicateurs qui peuvent volontairement adhérer en tant que participants passifs à un contrat commun.

Deze laatste categorie betreft de administraties met beheersautonomie maar zonder rechtspersoonlijkheid, staatsbedrijven, administratieve openbare instellingen, de openbare instellingen van sociale zekerheid, de politiediensten, de hulpverleningszones en de andere federale aanbestedende overheden zoals de wetgevende vergaderingen en hun organen, het Rekenhof, het Grondwettelijk Hof, de Raad van State, de Hoge Raad voor de Justitie, eGov, Smals, A.S.T.R.I.D., Bozar, ...

Er dient vermeld dat er geen enkele juridische grond voorhanden is om de administratieve diensten met boekhoudkundige autonomie niet te beschouwen als actieve deelnemer. Aangezien de aankoopbehoeften van deze diensten vaak specifiek zijn en het centralisatiepotentieel daarvan op dit moment nog onduidelijk is, werd evenwel beslist deze diensten in te kantelen als actieve deelnemer in een tweede fase, met name nadat het federale aankoopbeleid tussen de huidige actieve deelnemers afdoende is geconsolideerd.

Bovendien bepaalt artikel 3 duidelijk dat het toepassingsgebied enkel overheidsopdrachten voor diensten en leveringen omvat, als bedoeld in titel 2 van de wet van 17 juni 2016 inzake overheidsopdrachten, en in acht genomen de erin vermelde uitgesloten opdrachten. Die definitie omvat eveneens de raamovereenkomsten en de prijsvragen.

A contrario zijn dus uitgesloten van het toepassingsgebied: concessies voor diensten, concessies voor werken en overheidsopdrachten voor werken, evenals alle opdrachten die vallen onder titel 3 van de wet van 17 juni 2016 inzake overheidsopdrachten en tenslotte alle opdrachten die vallen onder de wet van 13 augustus 2011 inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten op defensie- en veiligheidsgebied.

Daarenboven is dit ontwerp niet van toepassing op de overheidsopdrachten die als vertrouwelijk of strategisch worden beschouwd zoals bepaald in artikel 3. Dit artikel heeft als ratio legis hetzij het beschermen van de openbare orde, te begrijpen als de essentiële belangen van de Staat waarop de economische of morele orde van de samenleving rust, hetzij de bescherming van 's lands veiligheid, te begrijpen als het genoodzaakt mitigeren van ernstige risico's voor de Belgische bevolking inzake veiligheid, hetzij het beschermen van strategische beleidsgegevens, te begrijpen als gegevens inzake beleidssturing die een inherent vertrouwelijk en anticipatief karakter hebben.

Dit kan overheidsopdrachten betreffen zoals, zonder exhaustief te zijn, deze die betrekking hebben op een veiligheidsstudie, onderzoeksmaatregelen naar mogelijks aanwezige onregelmatigheden binnen een dienst of een audit met betrekking tot vertrouwelijke gegevens waarvan de bekendmaking de openbare orde zou schaden.

Elke aanbestedende overheid oordeelt discretionair of een overheidsopdracht onder deze uitzonderingscategorie valt. Dit uiteraard steeds onder de controle of het toezicht van de binnen de aanbestedende overheid aanwezige controle- of toezichtsorganen.

De bepalingen van dit besluit zijn, ten slotte, niet van toepassing op de overheidsopdrachten waarvan de specifieke kenmerken rechtvaardigen dat ze worden geplaatst op buitenlands grondgebied door diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen en die in de praktijk over het algemeen gegund worden bij onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking. Alleen al voor de bemiddelingskosten en, in vele gevallen, voor de verzendingskosten (transport, afhandeling van douaneformaliteiten...) dreigt dit immers elk schaalvoordeel teniet te doen. Bovendien worden grote moeilijkheden in verband met de toegang tot een kwaliteitsvolle klantendienst vastgesteld wanneer de producten weinig bekend zijn of weinig verkocht worden in de betrokken diplomatieke posten.

HOOFDSTUK III — Actoren van het federale aankoopbeleid

De artikelen 4, 5 en 6 behandelen de samenstelling en de rol van de actoren van het federaal aankoopbeleid die door dit besluit gecreëerd worden.

De leden van het SFA zijn de strategische coördinatoren van de actieve deelnemers. Bepaalde passieve deelnemers zijn uitgenodigd om, op vrijwillige basis, waarnemers af te vaardigen die aanwezig kunnen zijn op de vergaderingen van het SFA. Het betreft de Regie der Gebouwen, de Federale Politie, de administratieve openbare instellingen en de openbare instellingen van sociale zekerheid. Andere passieve deelnemers en experts kunnen door het SFA worden uitgenodigd om deel te nemen aan haar vergaderingen.

De rol van het SFA is precies omschreven. De beslissingen van het SFA worden bij consensus genomen door de strategische coördinatoren van de aanwezige aanbestedende overheden. Deze beslissingen kunnen onder andere het volgende inhouden: het initiëren van het proces

Cette dernière catégorie concerne les administrations dotée d'une autonomie de gestion mais sans personnalité juridique, les entreprises d'État, les organismes administratifs publics, les institutions publiques de sécurité sociale, les services de police, les zones de secours, et les autres pouvoirs adjudicateurs fédéraux tels que les assemblées législatives et leurs organes, la Cour des comptes, la Cour constitutionnelle, le Conseil d'État, le Conseil supérieur de la Justice, eGov, Smals, A.S.T.R.I.D., Bozar, ...

Il convient de spécifier qu'il n'y a aucun fondement juridique empêchant de considérer les services administratifs à comptabilité autonome comme des participants actifs. Étant donné que les besoins de ces services en termes d'achats sont souvent spécifiques et que le potentiel de centralisation n'est pas encore clair à l'heure actuelle, il a été décidé d'intégrer ces services comme participants actifs dans une deuxième phase, à savoir après la consolidation concluante de la politique fédérale d'achats entre les participants actifs actuels.

L'article 3 dispose en outre clairement que le champ d'application est limité aux marchés publics de services et de fournitures, au sens du titre 2 de la loi du 17 juin 2016 relative aux marchés publics, tenant compte des marchés exclus de cette loi. Cette définition couvre également les accords-cadres et les concours.

A contrario, les concessions de services, concessions de travaux et marchés publics de travaux sont donc exclus du champ d'application, ainsi que les marchés relevant du titre 3 de la loi du 17 juin 2016 relative aux marchés publics, et enfin tous les marchés relevant de la loi du 13 août 2011 relative aux marchés publics et à certains marchés de travaux, de fournitures et de services dans les domaines de la défense et de la sécurité.

Par ailleurs, le présent projet n'est pas applicable aux marchés publics qualifiés de confidentiels ou de stratégiques au sens de l'article 3. La ratio legis de cet article est la protection de l'ordre public, à comprendre comme les intérêts essentiels de l'État qui soutiennent l'ordre économique ou moral de la société, ou la protection de la sécurité nationale, c'est-à-dire l'atténuation des risques graves pour le peuple belge concernant la sécurité, ou la protection des données de gestion stratégiques, à savoir les données relatives à l'orientation stratégique, qui ont un caractère intrinsèquement confidentiel et anticipatif.

Il peut s'agir de marchés publics tels que, sans être exhaustif, ceux relatifs à une étude de sécurité, des mesures d'instruction concernant des irrégularités éventuelles dans un service ou un audit portant sur des données confidentielles dont la divulgation porterait atteinte à l'ordre public.

Chaque pouvoir adjudicateur décide de manière discrétionnaire si un marché public entre dans cette catégorie. Cette décision est cependant toujours soumise au contrôle ou à la supervision des organes de contrôle ou de supervision au sein du pouvoir adjudicateur.

Les dispositions du présent projet ne sont pas, finalement, d'application pour les marchés publics dont les spécificités justifient leur passation sur un territoire étranger par des représentations diplomatiques et consulaires et qui dans la pratique sont généralement passés par procédure négociée sans publication préalable. Rien que pour les coûts d'intermédiation et, dans bon nombre de cas, pour les coûts d'expédition (transport, dédouanement...), cela risque de réduire à néant toute économie d'échelle. Par ailleurs, de grandes difficultés liées à l'accès à un service après-vente de qualité sont rencontrées lorsque les produits sont peu connus, ou peu vendus dans les postes diplomatiques concernés.

CHAPITRE III — Acteurs de la politique fédérale d'achats

Les articles 4, 5 et 6 traitent de la composition et du rôle des acteurs de la politique fédérale d'achats créés par cet arrêté.

Les membres du CSAF sont les coordinateurs stratégiques des participants actifs. Certains participants passifs sont invités, sur base volontaire, à déléguer des observateurs aux réunions du CSAF. Il s'agit de la Régie des Bâtiments, de la Police fédérale, des organismes administratifs publics et des institutions publiques de sécurité sociale. D'autres participants passifs et des experts peuvent être invités par le CSAF à participer à ses réunions.

Le rôle central du CSAF est décrit de manière détaillée. Les décisions du CSAF sont prises d'un commun accord entre les coordinateurs stratégiques des pouvoirs adjudicateurs présents. Ces décisions peuvent concerner, entre autres : l'initiation du processus pour un contrat

voor een gemeenschappelijke overeenkomst, de aanduiding van de actieve deelnemer die de gemeenschappelijke overeenkomst zal plaatsen, en de bepaling van het federale aankoopbeleid.

Er wordt voorzien in een cascadesysteem waarbij aanvankelijk enkel het SFA beslissingen kan nemen, door middel van consensus tussen de strategische coördinatoren, omtrent het takenpakket waarvoor ze bevoegd is. In geval van uitblijven van consensus over de te nemen beslissingen binnen het SFA, zullen vervolgens de hoogste administratieve verantwoordelijken van de actieve deelnemers beslissen door middel van consensus. In het geval de hierboven vermelde organen geen consensus bereiken, neemt de Ministerraad de finale beslissing. De minister bevoegd voor het dienstencentrum Procurement legt desgevallend het dossier, dat de te nemen beslissingen bevat, voor aan de Ministerraad.

Artikel 4, § 3 stelt dat de bepalingen van § 2 niet van toepassing zijn voor de gemeenschappelijke aankopen met betrekking tot ICT. Onder ICT moet alles worden verstaan wat te maken heeft met informatiesystemen, telecommunicatie en de beveiliging ervan. Dit omvat zowel hardware, software en diensten. Gezien er specifieke expertise is vereist betreffende de ICT-markten is het wenselijk dat de coördinatie daarvan gebeurt door de daartoe voorziene specifieke coördinerende beheersstructuur (G-Cloud). Dit betekent echter geenszins dat de onderscheiden deelnemers, en dus ook het dienstencentrum Procurement, geen gemeenschappelijke opdrachten zouden kunnen plaatsen met betrekking tot het domein van ICT. Het is perfect mogelijk, en zelfs wenselijk, dat de afgevaardigde bedoeld in art. 4, § 1, 2° met het SFA overlegt dat voor bepaalde apparaten (smartphones, geheugensticks, dockingstations...) of verbruiksgoederen (toners voor printers...) de coördinatie ervan gebeurt door het samenwerkingsmodel. De coördinerende beleidsstructuur betreffende ICT moet zich, qua aankoopcentrale, vooral toeleggen op die opdrachten die kennis van ICT-specialisten vergt.

Artikel 7 verwijst naar de centrale aansturing van aankopen waarmee men uitdrukkelijk verwoordt dat door dit koninklijk besluit in geen geval verplicht wordt nieuwe organisatiemodellen op te richten binnen de betrokken aanbestedende overheden met het oog op de toepassing van dit ontwerp. Bijgevolg mogen, voor zover voorhanden, bestaande interfaces binnen de betrokken aanbestedende overheden opgenomen worden in de interne processen zoals opgesomd in het artikel 7, eerste lid, 1° van huidig besluit. De vermelding in artikel 7 van het woord 'raming' verwijst uitdrukkelijk naar een zo precies mogelijke inschatting die wordt gemaakt op basis van de gegevens die op het moment van schatting beschikbaar zijn.

HOOFDSTUK IV — *Werkprincipes van het federale aankoopbeleid*

De artikelen in dit hoofdstuk wijzen er uitdrukkelijk op dat het federale aankoopbeleid van de actieve deelnemers door de Ministerraad wordt goedgekeurd. Niettemin kunnen de hoogste administratief verantwoordelijken van de actieve deelnemers het federaal aankoopbeleid per consensus voor herziening vatbaar verklaren. In elk geval blijft de Ministerraad bevoegd om het federaal aankoopbeleid goed te keuren.

Het dienstencentrum Procurement levert bijstand aan het werk van de SFA. Deze bijstand kan, zonder exhaustief te zijn, bestaan uit het aanleveren van informatie vanuit het 'marktkenniscentrum' over de haalbaarheid, alsook de monitoring van de deelname van marktspelers en hun aandeel in het volume.

In artikel 9 wordt duidelijk bepaald dat voor de aankoop van leveringen en diensten systematisch voorrang wordt verleend aan de gemeenschappelijke overeenkomsten. De bevoegde controle- en toezichtinstanties dienen er, conform hun prerogatieven, over te waken dat systematisch wordt nagegaan of er een gemeenschappelijke overeenkomst bestaat.

De coördinatie bedoeld in artikel 9, 2°, heeft hoofdzakelijk betrekking op het capteren van de behoeften van de aanbestedende overheden.

Artikel 9, 7°, specificeert dat de deelnemers aan een gemeenschappelijke overeenkomst duidelijk moeten geïdentificeerd zijn op het ogenblik van het opstarten van de procedure, maar ook dat ze in principe blijven deelnemen tot het einde van de gemeenschappelijke overeenkomst. Een deelnemer zou zijn deelname kunnen herzien indien er, met name, tijdens de uitvoering van de overheidsopdracht problemen ontstaan die het functioneren van de dienst in het gedrang kunnen brengen mits motivering aan het SFA. Deze problemen kunnen, zonder exhaustief te zijn, de volgende zijn: een acuut hoogdringend karakter, het onverzoenbaar blijken van technische specificaties ondanks het gebruik van maatregelen die deze verschillen zouden moeten overbruggen...

Het principe omschreven in artikel 9, 8°, laat de mogelijkheid tot het toepassen van de uitgesloten opdrachten vervat in artikel 3 onverlet.

commun, la désignation du participant actif qui effectuera la passation du contrat commun, et la définition de la politique d'achats fédérale.

Il est prévu un système de cascade où, dans un premier temps, seul le CSAF décide, par voie de consensus entre les coordinateurs stratégiques, des tâches relevant de sa compétence. À défaut de consensus sur les décisions à prendre par le CSAF, les plus hauts responsables administratifs des participants actifs décideront successivement par voie de consensus. En cas d'absence de consensus au sein des organes susmentionnés, le Conseil des ministres prendra la décision finale. Le ministre compétent pour le centre de services Procurement présente le cas échéant le dossier avec les décisions à prendre au Conseil des ministres.

L'article 4, § 3 stipule que les dispositions du § 2 ne sont pas d'application pour les achats communs concernant l'ICT. Par ICT, il faut entendre tout ce qui a trait aux systèmes d'information, de télécommunication et à leur sécurité. Cela comprend à la fois le hardware, le software et les services. Vu le besoin d'une expertise spécifique concernant les marchés ICT, il est souhaitable que la coordination de ceux-ci soit assurée par la structure de coordination existante (G-Cloud). Ceci ne signifie cependant aucunement que les différents participants, et donc aussi le centre de services Procurement, ne peuvent pas passer de contrats communs liés au domaine ICT. Il est tout à fait possible, et même souhaitable, que le délégué visé à l'art. 4, § 1er, 2° convienne avec le CSAF que pour certains appareils (smartphones, clés USB, docking stations...) ou consommables (toners pour imprimantes...), la coordination s'effectue par le modèle de coopération. La structure de coordination ICT doit principalement se consacrer, en tant que centrale d'achat, aux marchés qui requièrent les connaissances de spécialistes ICT.

L'article 7 renvoie à la gestion centrale des achats. Le présent arrêté royal n'impose en aucun cas la création de nouveaux modèles d'organisation au sein des pouvoirs adjudicateurs concernés en vue de l'application du présent projet. Par conséquent, les interfaces existantes au sein des pouvoirs adjudicateurs concernés, et pour autant qu'elles soient disponibles, peuvent être incluses dans les processus internes tels qu'énumérés à l'article 7, alinéa 1er, 1° du présent arrêté. Le mot 'estimation' figurant à l'article 7 renvoie expressément à l'estimation la plus précise possible, faite sur base des données disponibles au moment de l'estimation.

CHAPITRE IV — *Principes de travail de la politique fédérale d'achats*

Les articles de ce chapitre énoncent expressément que le Conseil des ministres approuve la politique fédérale d'achats des participants actifs. Néanmoins, les plus hauts responsables administratifs des participants actifs, peuvent décider d'un commun accord que la politique fédérale d'achats doit être revue. En tout état de cause, le Conseil des ministres reste compétent pour approuver la politique fédérale d'achats.

Le centre de services Procurement fournit une assistance aux travaux du CSAF. Cet assistance peut consister à, sans être exhaustif, fournir des informations venant du 'centre de connaissance du marché' en ce qui concerne la faisabilité, ainsi qu'à contrôler la participation des acteurs du marché, et leur part en volume.

À l'article 9, il est clairement stipulé que, pour les acquisitions de fournitures et services, les contrats communs sont systématiquement privilégiés. Les autorités compétentes pour le contrôle et la supervision vérifient systématiquement, conformément à leurs prérogatives, s'il existe un contrat commun.

À l'article 9, 2°, la coordination concerne principalement la captation des besoins des pouvoirs adjudicateurs.

L'article 9, 7°, spécifie que les participants à un contrat commun doivent être clairement identifiés au moment du lancement de la procédure, mais aussi qu'ils poursuivent en principe leur participation jusqu'à la fin du contrat commun. Un participant pourrait revoir sa participation, notamment si pendant l'exécution du marché public des problèmes voient le jour qui pourraient mettre en danger le fonctionnement du service, moyennant une motivation au CSAF. Ces problèmes peuvent être les suivants (liste non exhaustive) : un caractère d'urgence pressante, le caractère manifestement inconciliable des spécifications techniques malgré l'utilisation de mesures qui devraient permettre de surmonter ces différences...

Le principe défini à l'article 9, 8°, n'empêche pas d'appliquer les marchés exclus, visés à l'article 3.

De functioneringsmodaliteiten worden, zoals bepaald in artikel 10, door het SFA nader uitgewerkt in procedures. Aangezien één van de doelstellingen van het huidige besluit het implementeren van een efficiënt samenwerkingsmodel is, moet er bij de uitwerking en toepassing over worden gewaakt dat daarbij andere samenwerkingen met betrekking tot overheidsopdrachten tussen al dan niet deelnemende aanbestedende overheden niet worden verhinderd of bemoeilijkt (bv. het aansluiten bij of gebruik maken van andere aankoopcentrales bij projecten met een 'interfederaal' dimensie...). Deze bestaande samenwerkingen hebben echter geen voorrang op het samenwerkingsmodel.

HOOFDSTUK V — *Functioneringsmodaliteiten*

Met betrekking tot artikel 12, § 1, wordt in het bijzonder begrepen onder de door het SFA uit te werken 'afspraken of modaliteiten':

- de manier waarop de investeringsuitgaven worden gecommuniceerd aan het bevoegde orgaan, waarbij het begrip investeringsuitgaven moet worden bekeken in het licht van de budgettaire aanrekeningsregels (basisallocatie);

- de manier waarop de lopende uitgaven worden gecommuniceerd aan het bevoegde orgaan, waarbij het begrip lopende uitgaven moet worden bekeken in het licht van de regels voor de budgettaire aanrekening (basisallocatie).

Uit de artikelen 15 tot 18 blijkt dat de actieve deelnemers bij het samenwerkingsmodel, een rol spelen in de plaatsing van de gemeenschappelijke overeenkomsten, binnen de bevoegde TOFA, door de centralisatie, integratie en standaardisatie van de behoeften van de deelnemers. Toch is het verloop van de plaatsingsprocedure in principe zuiver de verantwoordelijkheid van de actieve deelnemer die aangeuid werd om de gemeenschappelijke overeenkomst te plaatsen.

De vereiste controle- en goedkeuringsverplichtingen in hoofde van de actieve deelnemer die de gemeenschappelijke overeenkomst plaatst, blijven gelden. Hiermee wordt, wat betreft de aanbestedende overheden die onder het toepassingsgebied ervan vallen, gedoeld op het koninklijk besluit van 16 november 1994 betreffende de administratieve en begrotingscontrole en het koninklijk besluit van 3 april 2013 betreffende de tussenkomst van de Ministerraad, de overdracht van bevoegdheid en de machtigingen inzake de plaatsing en de uitvoering van overheidsopdrachten, ontwerpenwedstrijden en concessies voor openbare werken op federaal niveau.

Daarnaast wordt erop gewezen dat het ontwerp geen afbreuk doet aan de bestaande (interne) delegatieregels van toepassing bij de deelnemers.

Artikel 14 voorziet dat de passieve deelnemers alleen geïnformeerd worden van de gemeenschappelijke overeenkomsten waarvan de plaatsing beoogd wordt. Een passieve deelnemer is volledig vrij om te beslissen een gemeenschappelijk overeenkomst bij te treden of niet. Hun rol blijft dan beperkt tot de uitdrukking van hun behoefte en tot de plaatsing van bestellingen of het sluiten van opdrachten in hun eigen voordeel nadat de gemeenschappelijke overeenkomst gesloten wordt.

Voor elke gemeenschappelijke overeenkomst waaraan een passieve deelnemer voorafgaandelijk een ondertekende aansluitingsovereenkomst daartoe. Een ontwerp van aansluitingsovereenkomst wordt daartoe ter beschikking gesteld door het dienstencentrum Procurement.

Het SFA zal geen passieve deelnemers aan gemeenschappelijke opdrachten weigeren indien deze hun interesse kenbaar hebben gemaakt.

HOOFDSTUK VI — *Monitoring*

Artikel 19 vermeldt de indicatoren, te begrijpen als performantie-indicatoren.

Artikel 20 vermeldt dat het dienstencentrum Procurement eveneens een rapporteringstaak opneemt naast de ondersteunende diensten. De rapportering kan zich daarbij voornamelijk concentreren op indicatoren. Daarbij zijn de indicatoren eveneens te begrijpen als performantie-indicatoren.

Artikel 21 handelt over de geschillen die zich kunnen voordoen tijdens de plaatsing en de uitvoering van een gemeenschappelijke overeenkomst. De aanbestedende overheid verantwoordelijk voor de plaatsing van de gemeenschappelijke overeenkomst treedt in rechte op tijdens de plaatsingsprocedure, zoals, zonder exhaustief te zijn, in geval van beroepen tot schorsing of vernietiging van de gunningsbeslissing van de overheidsopdracht of raamovereenkomst. Daarentegen, treedt iedere deelnemer in rechte op in het kader van de geschillen die zich voordoen tijdens de uitvoering van de bestellingen of opdrachten die hij zelf geplaatst heeft in het kader van de gemeenschappelijke

Les modalités de fonctionnement sont définies sous forme de procédures par le CSAF, comme précisé à l'article 10. Vu qu'un des objectifs du présent arrêté est l'implémentation d'un modèle de coopération efficient, il faut veiller à ce que, lors de son développement et de son application, d'autres collaborations en matière de marchés publics entre pouvoirs adjudicateurs participants ou non ne soient pas empêchées ou entravées (ex. l'adhésion ou le recours à d'autres centrales d'achat dans le cadre de projets à dimension 'interfédérale'...). Ces collaborations existantes n'ont toutefois pas priorité sur le modèle de coopération.

CHAPITRE V — *Modalités de fonctionnement*

Concernant l'application de l'article 12, § 1er, les 'accords ou modalités' à élaborer par le CSAF, sont à comprendre spécifiquement comme :

- la manière dont les dépenses d'investissements sont communiquées à l'organe compétent, la notion de dépenses d'investissements devant être comprise à la lumière des règles d'imputation budgétaire (allocation de base) ;

- la manière dont les dépenses courantes sont communiquées à l'organe compétent, la notion de dépenses courantes devant être comprise à la lumière des règles d'imputation budgétaire (allocation de base).

Il ressort des articles 15 à 18 que les participants actifs au modèle de coopération jouent, au sein du CTOA compétent, un rôle dans la passation des contrats communs en centralisant, intégrant et standardisant les besoins des participants. Cependant, le déroulement de la procédure de passation est en principe de la seule responsabilité du participant actif désigné pour passer le contrat commun.

Les modalités de contrôle et les obligations d'approbation imposées au participant actif qui passe le contrat commun restent d'application. Ceci vise, en ce qui concerne les pouvoirs adjudicateurs qui tombent sous son champ d'application, l'arrêté royal du 16 novembre 1994 relatif au contrôle administratif et budgétaire et l'arrêté royal du 3 avril 2013 relatif à l'intervention du Conseil des ministres, aux délégations de pouvoir et aux habilitations en matière de passation et d'exécution des marchés publics, des concours de projets et des concessions de travaux publics au niveau fédéral.

Il est important de préciser que le projet ne porte pas atteinte aux règles de délégation (internes) existantes en vigueur chez les participants.

Par contre, l'article 14 précise que les participants passifs sont uniquement informés des contrats communs dont la passation est envisagée. Un participant passif est entièrement libre de décider de rejoindre un contrat commun ou non. Leur rôle se limite alors à exprimer leur besoin estimé, et à passer des commandes ou conclure des marchés pour leur bénéfice propre dans le cadre du contrat commun une fois le contrat commun conclu.

Pour chaque contrat commun auquel un participant passif souhaite participer, celui-ci fournit préalablement au centre de services Procurement une convention d'adhésion signée. A cette fin, une proposition de convention d'adhésion est mise à disposition par le centre de services Procurement.

Le CSAF ne refusera la participation d'aucun participant passif qui a exprimé son intérêt à participer aux contrats communs.

CHAPITRE VI — *Contrôle*

L'article 19 renvoie aux indicateurs, qui peuvent s'entendre comme des indicateurs de performance.

L'article 20 dispose que le centre de services Procurement est chargé, outre les services de soutien, de faire un rapportage. Ce rapportage peut principalement se concentrer sur des indicateurs qui doivent également s'entendre comme des indicateurs de performance.

L'article 21 traite des litiges pouvant survenir lors de la passation et de l'exécution d'un contrat commun. Le pouvoir adjudicateur responsable de la passation du contrat commun est en justice durant la procédure de passation, comme dans le cas des recours en suspension ou annulation de la décision d'attribution du marché public ou de l'accord-cadre, sans être exhaustif. Par contre, chaque participant est en justice dans le cadre des litiges survenant lors de l'exécution des commandes ou des marchés qu'il a placés dans le cadre du contrat commun, comme, sans être exhaustif, en cas de litige concernant la réception, les retards ou les amendes, mais aussi en cas de recours

overeenkomst, zoals, zonder exhaustief te zijn, in geval van geschillen betreffende ontvangst, vertragingen of boetes, maar ook in geval van beroep tegen de gunningsbeslissing voor opdrachten gebaseerd op een raamovereenkomst (bestellingen).

Wij hebben de eer te zijn,

Sire,
van Uwe Majesteit,
de zeer eerbiedige
en zeer getrouwe dienaars,
De Minister belast met Ambtenarenzaken,
S. VANDEPUT
De Minister van Begroting,
S. WILMES

22 DECEMBER 2017. — Koninklijk besluit inzake de federaal gecentraliseerde overheidsopdrachten in het kader van het federaal aankoopbeleid

FILIP, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op artikelen 37 en 167, § 1, tweede lid, van de Grondwet;

Gelet op artikel 169, derde lid, van de wet van 17 juni 2016 inzake overheidsopdrachten;

Gelet op het advies van de Commissie overheidsopdrachten, gegeven op 29 mei 2017;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 14 juni 2017;

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting, gegeven op 14 juli 2017;

Gelet op de adviezen 62.008/1/V en 62.464/1 van de Raad van State, respectievelijk gegeven op 15 september 2017 en op 13 december 2017, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op de impactanalyse van de regelgeving, uitgevoerd op 5 juli 2017, overeenkomstig de artikelen 6, § 1, en 7, § 1, van de wet van 15 december 2013 houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging;

Op de voordracht van de Minister belast met Ambtenarenzaken en van de Minister van Begroting en op het advies van de in Raad vergaderde Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

HOOFDSTUK I — *Définitions*

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1° gemeenschappelijke overeenkomsten: de centraal gecoördineerde overheidsopdrachten die in naam en voor rekening van meerdere aanbestedende overheden zoals omschreven onder 2° worden gerealiseerd.

2° aanbestedende overheid: elke dienst of instelling vermeld in artikel 2.

3° a) actieve deelnemer: de aanbestedende overheid die verplicht deelneemt aan het samenwerkingsmodel en die in dat verband kan worden aangeduid om een gemeenschappelijke overeenkomst te plaatsen. Het betreft de aanbestedende overheden vermeld in artikel 2, § 1;

b) passieve deelnemer: de aanbestedende overheid die vrijwillig kan aansluiten bij een gemeenschappelijke overeenkomst zonder daarbij te kunnen worden aangeduid om een gemeenschappelijke overeenkomst te plaatsen. Het betreft de aanbestedende overheden vermeld in artikel 2, § 2.

4° hoogste administratief verantwoordelijken: de voorzitter van het directiecomité van een federale overheidsdienst, de voorzitter van een programmatorische overheidsdienst en de chef van Defensie.

5° netwerk van strategisch federaal aankoopoverleg (SFA): coördinatiestructuur van het samenwerkingsmodel tussen de verschillende actieve deelnemers.

6° netwerk van tactisch-operationeel federaal aankoopoverleg (TOFA): implementatiestructuur van een gemeenschappelijke overeenkomst.

HOOFDSTUK II — *Toepassingsgebied*

Art. 2. § 1. De bepalingen van dit besluit zijn van toepassing op de diensten van de federale Staat bedoeld in artikel 2, eerste lid, 1°, van de wet van 22 mei 2003 houdende organisatie van de begroting en van de

contre la décision d'attribution des marchés basés sur un contrat-cadre (commandes).

Nous avons l'honneur d'être,

Sire,
de Votre Majesté,
les très respectueux
et très fidèles serviteurs,
Le Ministre chargé de la Fonction publique,
S. VANDEPUT
La Ministre du Budget,
S. WILMES

22 DECEMBRE 2017. — Arrêté royal relatif aux marchés publics fédéraux centralisés dans le cadre de la politique fédérale d'achats

PHILIPPE, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu les articles 37 et 167, § 1er, alinéa 2, de la Constitution ;

Vu l'article 169, alinéa 3 de la loi du 17 juin 2016 relative aux marchés publics ;

Vu l'avis de la Commission des marchés publics, donné le 29 mai 2017 ;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances, donné le 14 juin 2017 ;

Vu l'accord de la Ministre du Budget, donné le 14 juillet 2017 ;

Vu les avis n° 62.008/1/V et 62.464/1 du Conseil d'État, donnés respectivement le 15 septembre 2017 et le 13 décembre 2017, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973 ;

Vu l'analyse d'impact de la réglementation, réalisée le 5 juillet 2017, conformément aux articles 6, § 1er, et 7, § 1er, de la loi du 15 décembre 2013 portant des dispositions diverses concernant la simplification administrative ;

Sur la proposition du Ministre chargé de la Fonction publique et de la Ministre du Budget et de l'avis des Ministres qui en ont délibéré en Conseil,

Nous avons arrêté et arrêtons :

CHAPITRE 1er — *Définitions*

Article 1er. Pour l'application du présent arrêté, on entend par :

1° contrats communs : les marchés publics coordonnés de façon centralisée qui sont réalisés au nom et pour le compte de plusieurs pouvoirs adjudicateurs définis au 2°.

2° pouvoir adjudicateur : tout service ou institution mentionné à l'article 2.

3° a) participant actif : le pouvoir adjudicateur qui participe obligatoirement au modèle de coopération et qui à cet égard peut être désigné pour passer un contrat commun. Il s'agit des pouvoirs adjudicateurs visés à l'article 2, § 1er ;

b) participant passif : le pouvoir adjudicateur qui peut adhérer librement à un contrat commun, sans pouvoir être désigné pour passer un contrat commun. Il s'agit des pouvoirs adjudicateurs visés à l'article 2, § 2.

4° les plus hauts responsables administratifs : le président du comité de direction d'un service public fédéral, le président d'un service public fédéral de programmation et le chef de la Défense.

5° réseau de concertation stratégique des achats fédéraux (CSAF) : la structure de coordination du modèle de coopération entre les différents participants actifs.

6° réseau de concertation tactique et opérationnelle des achats fédéraux (CTOA) : la structure de mise en œuvre d'un contrat commun.

CHAPITRE II — *Champ d'application*

Art. 2. § 1er. Les dispositions du présent arrêté sont applicables aux services de l'État fédéral visés à l'article 2, alinéa 1er, 1°, de la loi du 22 mai 2003 portant organisation du budget et de la comptabilité de

comptabiliteit van de federale Staat, die verplicht zijn vervat in het samenwerkingsmodel met uitzondering van de politiediensten bedoeld in artikel 2, 2° van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus.

§ 2. De bepalingen van dit besluit zijn van toepassing op de volgende aanbestedende overheden die als passieve deelnemers aan een gemeenschappelijke overeenkomst kunnen aansluiten mits het sluiten van een aansluitingsovereenkomst voorafgaand aan de plaatsing van elke gemeenschappelijke overeenkomst:

1° de administratieve openbare instellingen bedoeld in artikel 2, eerste lid, 3°, van de wet van 22 mei 2003 houdende organisatie van de begroting en van de comptabiliteit van de federale Staat;

2° de openbare instellingen van sociale zekerheid bedoeld in artikel 3, § 2, van het koninklijk besluit van 3 april 1997 houdende maatregelen met het oog op de responsabilisering van de openbare instellingen van sociale zekerheid, met toepassing van artikel 47 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;

3° de politiediensten bedoeld in artikel 2, 2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus;

4° de andere federale aanbestedende overheden, die vallen onder de criteria van artikel 2, 1°, a) of c) van de wet van 17 juni 2016 betreffende overheidsopdrachten.

Art. 3. De bepalingen van dit besluit zijn uitsluitend van toepassing op de overheidsopdrachten voor leveringen en diensten die onder het toepassingsgebied vallen van titel 2 van de wet van 17 juni 2016 inzake overheidsopdrachten.

Zijn echter uitgesloten van het toepassingsgebied van dit besluit:

1° de overheidsopdrachten die als strategisch of vertrouwelijk worden beschouwd door de betrokken aanbestedende overheid alsook de opdrachten die als geheim worden beschouwd of waarvan de uitvoering bijzondere maatregelen inzake veiligheid vereist, overeenkomstig de, van kracht zijnde, wettelijke, reglementaire of administratieve bepalingen of indien de bescherming van essentiële belangen van het land dit vereist;

2° de overheidsopdrachten waarvan de specifieke kenmerken rechtvaardigen dat ze worden geplaatst op buitenlands grondgebied door diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen.

HOOFDSTUK III — Actoren van het federale aankoopbeleid

Art. 4. § 1. Het SFA is samengesteld uit de volgende strategische coördinatoren:

1° een strategische coördinator afgevaardigd en gemandateerd door elke hoogste administratief verantwoordelijke;

2° een strategische coördinator gespecialiseerd in gemeenschappelijke overeenkomsten inzake ICT aangeduid per consensus door alle hoogste administratieve verantwoordelijken.

Elke strategische coördinator heeft de bevoegdheid om, binnen het SFA, beslissingen te nemen in naam van de actieve deelnemer die hem heeft aangesteld. Hij ziet toe op de implementatie van het federale aankoopbeleid en het beheer van de gemeenschappelijke overeenkomsten bij deze actieve deelnemer.

Bijkomend nodigt het SFA de passieve deelnemers uit om, op vrijwillige basis, waarnemers af te vaardigen die aanwezig kunnen zijn op de vergaderingen van het SFA. Het betreffen:

1° een waarnemer gemandateerd door de administrateur-generaal van de Regie der Gebouwen;

2° een waarnemer gemandateerd door de commissaris-generaal van de Federale Politie;

3° twee waarnemers gemandateerd door de leidende ambtenaren van de administratieve openbare instellingen als bedoeld in artikel 2, § 2, 1°, verenigd in college;

4° twee waarnemers gemandateerd door de afgevaardigde bestuurders van de openbare instellingen van sociale zekerheid als bedoeld in artikel 2, § 2, 2°, verenigd in college.

De aanbestedende overheden bepaald in artikel 4, § 1, lichten het dienstencentrum Procurement in over de door hen aangewezen strategische coördinator(en) of waarnemer(s) binnen de dertig dagen na de inwerkingtreding van dit besluit en bij elke vervanging. Het dienstencentrum Procurement actualiseert de lijst en de contactgegevens van de verschillende strategische coördinatoren en waarnemers en stelt ze ter beschikking van de aanbestedende overheden.

Het SFA kan zowel experten als bijkomende waarnemers uitnodigen om deel te nemen aan zijn vergaderingen.

l'État fédéral, pour lesquels le modèle de coopération est rendu obligatoire à l'exception des services de police visés à l'article 2, 2° de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux.

§ 2. Les dispositions du présent arrêté sont applicables aux pouvoirs adjudicateurs suivants qui, en tant que participants passifs, peuvent adhérer à un contrat commun sous condition d'une conclusion d'une convention d'adhésion préalable à la passation de chaque marché commun :

1° les organismes administratifs publics visés à l'article 2, alinéa 1er, 3°, de la loi du 22 mai 2003 portant organisation du budget et de la comptabilité de l'État fédéral ;

2° les institutions publiques de sécurité sociale visées à l'article 3, § 2, de l'arrêté royal du 3 avril 1997 portant des mesures en vue de la responsabilisation des institutions publiques de sécurité sociale, en application de l'article 47 de la loi du 26 juillet 1996 portant modernisation de la sécurité sociale et assurant la viabilité des régimes légaux des pensions ;

3° les services de police visés à l'article 2, 2°, de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux ;

4° les autres pouvoirs adjudicateurs fédéraux qui tombent sous les critères de l'article 2, 1°, a) ou c) de la loi du 17 juin 2016 relative aux marchés publics.

Art. 3. Les dispositions du présent arrêté s'appliquent exclusivement aux marchés publics de fournitures et de services relevant du champ d'application du titre 2 de la loi du 17 juin 2016 relative aux marchés publics.

Cependant, sont exclus du champ d'application du présent arrêté :

1° les marchés publics qualifiés de stratégiques ou de confidentiels par le pouvoir adjudicateur concerné ainsi que les marchés déclarés secrets ou dont l'exécution doit s'accompagner de mesures particulières de sécurité, conformément à des dispositions législatives, réglementaires ou administratives en vigueur, ou lorsque la protection des intérêts essentiels du pays l'exige ;

2° les marchés publics dont les spécificités justifient leur passation sur un territoire étranger par des représentations diplomatiques et consulaires.

CHAPITRE III — Acteurs de la politique fédérale d'achat

Art. 4. § 1er. Le CSAF est composé des coordinateurs stratégiques suivants :

1° un coordinateur stratégique délégué et mandaté par chaque plus haut responsable administratif ;

2° un coordinateur stratégique spécialisé dans les contrats communs en matière d'ICT désigné par consensus par tous les plus hauts responsables administratifs.

Chaque coordinateur stratégique est habilité à prendre, au sein du CSAF, des décisions au nom du participant actif qui l'a désigné. Il supervise la mise en œuvre de la politique fédérale d'achats et la gestion des contrats communs au sein de ce participant actif.

De plus, le CSAF invite les participants passifs à déléguer, sur base volontaire, des observateurs pouvant être présents aux réunions du CSAF. Il s'agit :

1° d'un observateur mandaté par l'administrateur général de la Régie des Bâtiments ;

2° d'un observateur mandaté par le commissaire général de la Police fédérale ;

3° de deux observateurs mandatés par les fonctionnaires dirigeants des organismes administratifs publics visés à l'article 2, § 2, 1°, réunis en collège ;

4° de deux observateurs mandatés par les administrateurs généraux des institutions publiques de sécurité sociale visés à l'article 2, § 2, 2°, réunis en collège.

Les pouvoirs adjudicateurs définis à l'article 4, § 1er, informent le centre de services Procurement de l'identité du ou des coordinateur(s) stratégique(s) ou observateur(s) désigné(s) par eux dans les trente jours suivant l'entrée en vigueur du présent arrêté et lors de chaque remplacement. Le centre de services Procurement actualise la liste et les coordonnées des différents coordinateurs stratégiques et observateurs, et met celle-ci à la disposition des pouvoirs adjudicateurs.

Le CSAF peut inviter tant des experts que des observateurs supplémentaires à participer à ses réunions.

Alle experten en waarnemers hebben enkel een raadgevende functie voorafgaand aan elk besluitvormingsproces. Ze worden niet betrokken in het besluitvormingsproces zelf.

§ 2. Het SFA stelt de strategische aansturing van het federale aankoopbeleid van de actieve deelnemers voor alsook een lange-termijnvisie betreffende de gemeenschappelijke overeenkomsten en bepaalt de prioriteiten voor de gemeenschappelijke overeenkomsten.

Het SFA neemt de beslissingen met betrekking tot het identificeren van overheidsopdrachten voor dewelke gemeenschappelijke overeenkomsten moeten gerealiseerd worden, duidt de aanbestedende overheid aan die verantwoordelijk is voor de plaatsing van elke gemeenschappelijke overeenkomst, conform artikel 15 van huidig besluit en houdt toezicht op het plaatsen en uitvoeren van gemeenschappelijke overeenkomsten in overeenstemming met het federaal aankoopbeleid.

De beslissingen van het SFA worden bij consensus genomen door de strategische coördinatoren van de aanwezige aanbestedende overheden waarop de beslissing betrekking heeft.

Bij het uitblijven van de in het derde lid vermelde consensus over de door de aanwezige strategische coördinatoren van het SFA te nemen beslissingen, beslissen de hoogste administratieve verantwoordelijken of bij ontstentenis van consensus onder dezen, de Ministerraad. De minister bevoegd voor het dienstencentrum Procurement, bedoeld in artikel 6, legt het dossier, dat de te nemen beslissingen bevat, voor aan de Ministerraad.

§ 3. De bepalingen van § 2 zijn niet van toepassing voor de gemeenschappelijke overeenkomsten met betrekking tot ICT, waarvoor een specifieke inhoudelijk coördinerende beheersstructuur bestaat. Voor de gemeenschappelijke overeenkomsten binnen dat domein worden de taken van de SFA georganiseerd binnen deze inhoudelijke coördinerende beheersstructuur en geschiedt de rapportering aan het SFA via de afgevaardigde bedoeld in § 1, eerste lid, 2°.

Art. 5. § 1. Het SFA stelt voor elke gemeenschappelijke overeenkomst, of voor alle gemeenschappelijke overeenkomsten met betrekking tot een bepaald domein, een TOFA in.

De leden van het TOFA zijn de operationele coördinatoren aangesteld door de actieve deelnemers.

§ 2. Voor de betrokken gemeenschappelijke overeenkomsten integreren en standaardiseren de TOFA's de behoeften van de deelnemers, zien ze toe op de plaatsing van de opdrachten en monitoren ze de werking van de gemeenschappelijke overeenkomsten op basis van de door het dienstencentrum Procurement geleverde elementen.

De beslissingen van de TOFA's worden bij consensus genomen door de operationele coördinatoren van de aanwezige aanbestedende overheden.

Indien er in een TOFA geen consensus kan worden bereikt, zal een beroep worden gedaan op het SFA om een beslissing per consensus te nemen.

§ 3. De bepalingen van § 2 zijn niet van toepassing op de gemeenschappelijke overeenkomsten met betrekking tot ICT, waarvoor een specifieke inhoudelijk coördinerende beheersstructuur bestaat. Voor de gemeenschappelijke overeenkomsten binnen dat domein, worden de taken van het SFA georganiseerd binnen deze inhoudelijke coördinerende beheersstructuur. Overleg hierover met het SFA geschiedt via de afgevaardigde bedoeld in artikel 4, § 1, eerste lid, 2°.

Art. 6. § 1. Er wordt een dienstencentrum Procurement opgericht in de federale overheidsdienst Beleid en Ondersteuning. Het biedt ondersteunende diensten aan binnen vier functionele pijlers, zijnde: (i) kennis, (ii) juridische aspecten, (iii) definitie van de behoeften en (iv) middelen en applicaties, en dat op strategisch, tactisch en operationeel niveau. Het dienstencentrum Procurement neemt een coördinerende en ondersteunende rol op wat betreft:

1° het kennismanagement inzake overheidsopdrachten, namelijk het verzamelen van informatie betreffende volumes, prijzen, contracten en economische actoren, met name door het monitoren van de prestatie-indicatoren van de overheidsopdrachten op federaal niveau en door het organiseren van opleidingen, in het bijzonder voor de federale aankopers, om op die manier de kennisoverdracht te waarborgen.

2° de juridische aspecten betreffende de overheidsopdrachten;

3° het capteren, plannen en ondersteunen van de behoeftebepaling voor de gemeenschappelijke overeenkomsten;

4° het beheer van de tools en applicaties die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het federaal aankoopbeleid;

5° de voorbereiding, de coördinatie en het secretariaat van de overlegnetwerken;

6° de opvolging van en controle op de gevoerde procedures.

Tous les experts et observateurs n'ont qu'un rôle consultatif avant chaque processus décisionnel. Ils ne participent pas au processus décisionnel en soi.

§ 2. Le CSAF propose la direction stratégique de la politique fédérale d'achats des participants actifs et une vision à long terme pour les contrats communs, et définit les priorités pour les contrats communs.

Le CSAF prend les décisions relatives à l'identification des marchés publics pour lesquels des contrats communs doivent être réalisés, désigne le pouvoir adjudicateur responsable de la passation de chaque contrat commun conformément à l'article 15 du présent arrêté, et supervise la passation et l'exécution des contrats communs, en accord avec la politique fédérale d'achats.

Les décisions du CSAF sont prises par consensus entre les coordinateurs stratégiques des pouvoirs adjudicateurs présents concernés par cette décision.

À défaut de consensus visé à l'alinéa 3 sur des décisions à prendre par les coordinateurs stratégiques du CSAF présents, la décision est prise par les plus hauts responsables administratifs, ou, en l'absence de consensus entre ceux-ci, par le Conseil des ministres. Le ministre compétent pour le centre de services Procurement visé à l'article 6, soumet le dossier avec les décisions à prendre au Conseil des ministres.

§ 3. Les dispositions du § 2 ne s'appliquent pas aux contrats communs concernant l'ICT pour lesquels il existe une structure de gestion et de coordination spécifique. Pour les contrats communs dans ce domaine, les tâches du CSAF sont effectuées au sein de cette structure de gestion et de coordination spécifique, et le rapportage au CSAF est effectué par le délégué visé au § 1er, alinéa 1er, 2°.

Art. 5. § 1er. Le CSAF met en place un CTOA pour chaque contrat commun, ou pour tous les contrats communs relevant d'un domaine spécifique.

Les membres du CTOA sont les coordinateurs opérationnels désignés par les participants actifs.

§ 2. Pour ce qui concerne les contrats communs concernés, les CTOA intègrent et standardisent les besoins des participants, supervisent la passation des marchés et contrôlent le fonctionnement des contrats communs sur la base des éléments fournis par le centre de services Procurement.

Les décisions des CTOA sont prises d'un commun accord entre les coordinateurs opérationnels des pouvoirs adjudicateurs présents.

Si un consensus ne peut être obtenu au sein d'un CTOA, il sera fait appel au CSAF pour prendre une décision d'un commun accord.

§ 3. Les dispositions du § 2 ne sont pas d'application pour les contrats communs concernant l'ICT pour lesquels il existe une structure de gestion et de coordination spécifique. Pour les contrats communs dans ce domaine, les tâches du CTOA sont effectuées au sein de cette structure de gestion et de coordination spécifique. La concertation à ce sujet avec le CSAF est effectuée via le délégué visé à l'article 4, § 1er, alinéa 1er, 2°.

Art. 6. § 1er. Un centre de services Procurement est mis en place au sein du service public fédéral Stratégie et Appui. Il offre des services d'appui sur la base de quatre piliers fonctionnels, à savoir : (i) la connaissance, (ii) les aspects juridiques, (iii) la définition des besoins et (iv) les applications et les outils, et ce, au niveau stratégique, tactique et opérationnel. Le centre de services Procurement assure un rôle de coordination et de soutien pour ce qui concerne :

1° la gestion de la connaissance relative aux marchés publics, c'est-à-dire la collecte d'informations concernant les volumes, les prix, les contrats et les acteurs économiques, notamment en effectuant le suivi des indicateurs de performance des marchés publics au niveau fédéral et en organisant des formations, plus particulièrement pour les acheteurs fédéraux en vue de garantir ainsi le transfert de connaissances ;

2° les aspects juridiques relatifs aux marchés publics ;

3° la captation, la planification et le soutien de la définition des besoins pour les contrats communs ;

4° la gestion des outils et applications nécessaires à l'exécution de la politique fédérale d'achats ;

5° la préparation, la coordination et le secrétariat des réseaux de concertation ;

6° le suivi et le contrôle de la procédure engagée.

Het dienstencentrum Procurement kan ook worden aangesteld om gemeenschappelijke overeenkomsten te plaatsen op basis van de in artikel 15 bepaalde procedure.

§ 2. De bepalingen van § 1, eerste lid, 3°, 5° en 6°, zijn niet van toepassing op de gemeenschappelijke overeenkomsten met betrekking tot ICT, waarvoor een specifieke inhoudelijke coördinerende beheersstructuur bestaat. Voor de gemeenschappelijke overeenkomsten binnen dat domein worden deze taken georganiseerd binnen deze inhoudelijke coördinerende beheersstructuur.

De afgevaardigde bedoeld in artikel 4, § 1, eerste lid, 2° stelt echter wel de informatie over de gemeenschappelijke overeenkomsten met betrekking tot ICT ter beschikking van het dienstencentrum Procurement zodat het zijn overkoepelende, coördinerende en ondersteunende rol kan uitvoeren.

Art. 7. § 1. Elke actieve deelnemer is ertoe gehouden om:

1° een centrale aansturing van aankopen te organiseren die de implementatie van het federale aankoopbeleid en het beheer van de gemeenschappelijke overeenkomsten mogelijk maakt overeenkomstig dit besluit. Deze interne processen moeten de centralisatie, de registratie, de goedkeuring en opvolging van de behoeften bij de betrokken aanbestedende overheid verzekeren.

2° een indicatieve, jaarlijks herzienbare, meerjarenplanning op te stellen die minimaal is opgebouwd uit de volgende elementen:

- a) de raming van de globale behoeften in termen van hoeveelheid;
- b) de budgettaire raming van de impact van de behoeften op de aanbestedende overheid.

§ 2. Iedere actieve deelnemer stelt een strategisch coördinator aan.

HOOFDSTUK IV — *Werkprincipes van het federale aankoopbeleid*

Art. 8. Het federale aankoopbeleid van de actieve deelnemers wordt voorgesteld door de strategische coördinatoren van het SFA op basis van het voorbereidende werk van het dienstencentrum Procurement, gevalideerd door de hoogste administratief verantwoordelijken, en goedgekeurd door de Ministerraad.

Art. 9. Het federale aankoopbeleid is gebaseerd op de volgende werkprincipes:

1° voor de aankoop van leveringen en diensten wordt systematisch voorrang verleend aan de gemeenschappelijke overeenkomsten;

2° de actieve deelnemers die het samenwerkingsmodel volgen en het dienstencentrum Procurement passen uniforme processen toe voor de coördinatie van de gemeenschappelijke overeenkomsten;

3° de organisatie van de gemeenschappelijke overeenkomsten wordt geval per geval bepaald binnen het SFA, in het bijzonder voor wat betreft de deelnemers en de aanstelling van de aanbestedende overheid verantwoordelijk voor de plaatsing van een gemeenschappelijke overeenkomst;

4° een in artikel 2, § 1, bedoelde aanbestedende overheid die niet aan een gemeenschappelijke overeenkomst wenst deel te nemen, moet, wanneer hij beslist een overheidsopdracht uit te schrijven voor gelijkaardige leveringen of diensten dan diegene waarvoor er al gemeenschappelijke overeenkomsten bestaan, zijn beslissing aan het SFA vóór het opstarten van deze plaatsingsprocedure motiveren;

5° de TOFA's evalueren opdracht per opdracht de mogelijkheden qua standaardisering van de behoeften;

6° elke actieve deelnemer stelt een indicatieve meerjarenplanning op van haar behoeften, haar geraamd budget en haar aankopen;

7° de deelnemers aan een gemeenschappelijke overeenkomst worden duidelijk geïdentificeerd op het ogenblik van het opstarten van de procedure tot plaatsing en blijven in principe deelnemen tot het einde van de gemeenschappelijke overeenkomst. Mits motivering aan het SFA, kan een deelnemer zijn deelname herzien indien er, met name, tijdens de uitvoering van de overheidsopdracht problemen ontstaan die het functioneren van de dienst in het gedrang kunnen brengen;

8° een actieve deelnemer aan een gemeenschappelijke overeenkomst verlengt zijn eigen opdrachten niet voor gelijkaardige leveringen of diensten en plaatst evenmin nieuwe opdrachten voor deze leveringen en diensten;

9° de deelnemer die de leiding neemt voor de plaatsing van de gemeenschappelijke overeenkomst werkt een voorstel uit betreffende de opdrachtdocumenten en legt dit voorstel ter goedkeuring voor aan het TOFA.

Le centre de services Procurement peut également être désigné pour passer des contrats communs sur la base de la procédure visée à l'article 15.

§ 2. Les dispositions du § 1er, alinéa 1er, 3°, 5° et 6° ne s'appliquent pas aux contrats communs concernant l'ICT pour lesquels il existe une structure de gestion et de coordination spécifique. Pour les contrats communs dans ce domaine, ces tâches sont effectuées au sein de cette structure de gestion et de coordination spécifique.

Le délégué visé à l'article 4, § 1er, alinéa 1er, 2° met cependant à disposition du centre de services Procurement l'information concernant les contrats communs dans le domaine ICT, de manière à ce que le centre de services Procurement puisse exercer son rôle global de coordination et de soutien.

Art. 7. § 1er. Chaque participant actif est tenu :

1° de mettre en place une gestion centrale des achats permettant de mettre en œuvre la politique fédérale d'achats et la gestion des contrats communs conformément au présent arrêté. Ces processus internes doivent assurer la centralisation, l'enregistrement, l'approbation et le suivi des besoins au sein du pouvoir adjudicateur concerné.

2° d'établir une planification indicative pluriannuelle revue annuellement qui comprend au minimum les éléments suivants :

- a) l'estimation des besoins globaux en termes de quantités ;
- b) l'estimation budgétaire de l'impact des besoins sur le pouvoir adjudicateur.

§ 2. Chaque participant actif désigne un coordinateur stratégique.

CHAPITRE IV — *Principes de travail de la politique fédérale d'achats*

Art. 8. La politique fédérale d'achats des participants actifs est proposée par les coordinateurs stratégiques du CSAF sur la base du travail préparatoire effectué par le centre de services Procurement, validée par les plus hauts responsables administratifs, et approuvée par le Conseil des ministres.

Art. 9. La politique fédérale d'achats est fondée sur les principes de travail suivants :

1° pour l'acquisition de fournitures et de services, les contrats communs sont systématiquement privilégiés ;

2° les participants actifs adhérant au modèle de coopération et le centre de service Procurement appliquent des processus uniformes pour la coordination des contrats communs ;

3° l'organisation des contrats communs est définie au cas par cas au sein du CSAF, en particulier en ce qui concerne les participants et la désignation du pouvoir adjudicateur responsable de la passation d'un contrat commun ;

4° un pouvoir adjudicateur visé à l'article 2, § 1er, qui ne souhaite pas participer à un contrat commun, doit, quand il a décidé de lancer un marché public pour des fournitures ou services similaires à ceux qui font l'objet d'un contrat commun, motiver sa décision devant le CSAF avant le lancement de la procédure de passation en question ;

5° les CTOA évaluent marché par marché les possibilités de standardisation des besoins ;

6° chaque participant actif effectue une planification indicative pluriannuelle de ses besoins, de son budget estimé et de ses achats ;

7° les participants à un contrat commun sont clairement identifiés au moment du lancement de la procédure de passation et poursuivent en principe leur participation jusqu'à la fin du contrat commun. Un participant peut, moyennant une motivation au CSAF, revoir sa participation notamment si pendant l'exécution du marché public des problèmes, pouvant mettre en danger le fonctionnement du service, voient le jour ;

8° un participant actif à un contrat commun ne reconduit pas ses propres marchés pour des fournitures ou des services similaires et ne passe pas de nouveaux marchés pour ces fournitures ou services ;

9° le participant qui prend en charge la passation du contrat commun élabore une proposition concernant les documents du marché et la soumet pour accord au CTOA.

HOOFDSTUK V — *Functioneringsmodaliteiten**Afdeling I — Algemeenheden*

Art. 10. De in dit hoofdstuk bepaalde functioneringsmodaliteiten van de gemeenschappelijke overeenkomsten worden uitvoerig beschreven in procedures goedgekeurd door het SFA, op basis van voorstellen van het dienstencentrum Procurement, met inbegrip van een procedure die beschrijft hoe de jaarlijkse raming en behoeften door de deelnemers doorgegeven wordt.

De functioneringsmodaliteiten mogen niet worden toegepast op een manier die bestaande samenwerkingen voor de coördinatie van overheidsopdrachten tussen deelnemende aanbestedende overheden onderling of tussen deelnemende aanbestedende overheden en andere aanbestedende overheden zou aantasten.

Art. 11. De in dit hoofdstuk bepaalde functioneringsmodaliteiten van de gemeenschappelijke overeenkomsten, alsook de in artikel 10 bepaalde procedures, hebben een zo klein mogelijke impact op de interne procedures van de aanbestedende overheden. Te dien einde stelt het SFA een huishoudelijk reglement op dat ter goedkeuring wordt voorgelegd aan de hoogste administratief verantwoordelijken waarin de regels worden hernomen volgens dewelke de gemeenschappelijke overeenkomsten worden gerealiseerd, met name bepalingen met betrekking tot beslissingstermijnen, behandeling van gevallen van gebrek aan consensus, vertragingen in geval van het uitblijven van voorstellen of in geval van niet-gunning.

Afdeling II — Identificatie van de samenwerkingsmogelijkheden

Art. 12. § 1. Iedere actieve deelnemer bezorgt aan het dienstencentrum Procurement jaarlijks de in artikel 7 voorziene meerjarenplanning overeenkomstig de afspraken of modaliteiten gemaakt binnen het SFA.

Het dienstencentrum Procurement verzorgt de captatie, de integratie en de coördinatie van de in de meerjarenplanning geraamde behoeften. Dit proces wordt gekoppeld aan de federale begrotingscyclus door de federale overheidsdienst Beleid en Ondersteuning.

§ 2. Iedere actieve deelnemer stelt het dienstencentrum Procurement een kopie van de opdrachtdocumenten van de overheidsopdrachten die hij plaatst ter beschikking, met uitzondering van de overheidsopdrachten als bedoeld in artikel 3, tweede lid. Deze opdrachtdocumenten worden in een centrale contractendatabank ondergebracht.

Art. 13. Aan het SFA kan een voorstel tot plaatsen van één of meerdere gemeenschappelijke overeenkomsten worden voorgelegd:

1° door het dienstencentrum Procurement:

a) op basis van haar analyse van de meerjarenplanning van de behoeften geformuleerd door de aanbestedende overheden, overeenkomstig artikel 12, § 1;

b) op basis van haar analyse van de in artikel 12, § 2 bedoelde centrale contractendatabank;

c) op basis van haar analyse van de aankoopaanvragen;

2° door een actieve deelnemer via zijn strategische coördinator;

3° door een passieve deelnemer via zijn waarnemer.

Art. 14. Het dienstencentrum Procurement informeert de passieve deelnemers over de gemeenschappelijke overeenkomsten waarvan de plaatsing door het SFA beoogd wordt.

Iedere aanbestedende overheid bedoeld in artikel 2, § 2, die aan een gemeenschappelijke overeenkomst wenst deel te nemen als passieve deelnemer, informeert het dienstencentrum Procurement daarover binnen de door die laatste vastgestelde termijnen. Het dienstencentrum Procurement informeert het SFA en het betrokken TOFA daarvan.

Het SFA zal geen passieve deelnemers aan gemeenschappelijke opdrachten weigeren indien deze hun interesse kenbaar hebben gemaakt.

Voor elke gemeenschappelijke overeenkomst waaraan een passieve deelnemer wenst deel te nemen, bezorgt deze het dienstencentrum Procurement voorafgaandelijk een ondertekende overeenkomst ter aansluiting daartoe. Een ontwerp van overeenkomst ter aansluiting wordt daartoe ter beschikking gesteld door het dienstencentrum Procurement.

Afdeling III — Integratie van de behoeften

Art. 15. Het SFA wijst voor elke gemeenschappelijke overeenkomst het dienstencentrum Procurement of een actieve deelnemer aan die de plaatsing van de gemeenschappelijke overeenkomst zal beheren,

CHAPITRE V — *Modalités de fonctionnement**Section 1ère — Généralités*

Art. 10. Les modalités de fonctionnement des contrats communs définies au présent chapitre sont détaillées dans des procédures approuvées par le CSAF sur la base de propositions du centre de services Procurement, y compris une procédure décrivant la manière dont les participants communiquent l'estimation annuelle et leurs besoins.

Les modalités de fonctionnement ne peuvent pas être appliquées de manière à affecter négativement des coopérations existantes pour la coordination des marchés publics entre des pouvoirs adjudicateurs participants ou entre des pouvoirs adjudicateurs participants et d'autres pouvoirs adjudicateurs.

Art. 11. Les modalités de fonctionnement des contrats communs définies au présent chapitre ainsi que les procédures définies à l'article 10, affectent le moins possible les procédures internes des pouvoirs adjudicateurs. Pour ce faire, le CSAF rédige un règlement d'ordre intérieur qui est approuvé par les plus hauts responsables administratifs où sont reprises les règles sur base desquelles les contrats communs sont réalisés, en particulier les dispositions concernant les délais de décision, le traitement des cas où un consensus n'est pas atteint, les délais en cas d'absence de propositions ou en cas de non-attribution.

Section II — Identification des opportunités de coopération

Art. 12. § 1er. Chaque participant actif transmet annuellement la planification pluriannuelle visée à l'article 7 au centre de services Procurement, conformément aux accords ou modalités conclus au sein du CSAF.

Le centre de services Procurement effectue la captation, l'intégration et la coordination des besoins estimés dans la planification pluriannuelle. Ce processus est couplé avec le cycle budgétaire fédéral par le service public fédéral Stratégie et Appui.

§ 2. Chaque participant actif met à la disposition du centre de services Procurement une copie des documents du marché des marchés publics qu'il passe, à l'exception des marchés publics qui tombent sous le champ d'application de l'article 3, alinéa 2. Ces documents du marché sont placés dans une banque de données centrale des contrats.

Art. 13. Une proposition de passation d'un ou plusieurs contrats communs peut être soumise au CSAF :

1° par le centre de services Procurement :

a) sur la base de son analyse de la planification pluriannuelle des besoins exprimés par les pouvoirs adjudicateurs conformément à l'article 12, § 1er ;

b) sur la base de son analyse de la banque de données centrale des contrats visée à l'article 12, § 2 ;

c) sur la base de son analyse des demandes d'achat ;

2° par un participant actif, par le biais de son coordinateur stratégique ;

3° par un participant passif, par le biais de son observateur.

Art. 14. Le centre de services Procurement informe les participants passifs des contrats communs dont la passation est envisagée par le CSAF.

Chaque pouvoir adjudicateur visé à l'article 2, § 2, qui souhaite participer à un contrat commun en tant que participant passif en informe le centre de services Procurement dans les délais fixés par ce dernier. Le centre de services Procurement en informe le CSAF et le CTOA concerné.

Le CSAF ne refusera la participation d'aucun participant passif qui a exprimé son intérêt à participer aux contrats communs.

Pour chaque contrat commun auquel un participant passif souhaite participer, celui-ci fournit préalablement au centre de services Procurement une convention d'adhésion signée. A cette fin, une proposition de convention d'adhésion est mise à disposition par le centre de services Procurement.

Section III — Intégration des besoins

Art. 15. Le CSAF désigne, pour chaque contrat commun, le centre de services Procurement ou un participant actif qui gèrera la procédure de passation du contrat commun, sur la base de l'expertise et de la capacité

naargelang de expertise en beschikbare draagkracht. Deze aanwijzing is onderworpen aan de goedkeuring van de betrokken aanbestedende overheid.

Art. 16. Elke actieve en passieve deelnemer aan een gemeenschappelijke overeenkomst formuleert zijn behoeften voor deze gemeenschappelijke overeenkomst waaraan hij deelneemt aan het dienstencentrum Procurement. Deze behoefteformulering bevat in elk geval de minimale vereisten opgesomd in artikel 7, § 1, 2°.

Het TOFA centraliseert, integreert en standaardiseert, met de ondersteuning van het dienstencentrum Procurement, de behoeften van de deelnemers voor wat de gemeenschappelijke overeenkomst betreft.

Afdeling IV — Plaatsing

Art. 17. De deelnemers worden in principe niet betrokken bij de keuze van de gunningsprocedure, het opstellen van de opdracht-documenten, de kwalitatieve selectie, de evaluatie van de offertes, de gunning en de sluiting van de overheidsopdracht, waar enkel de aanbestedende overheid verantwoordelijk voor de plaatsing van de gemeenschappelijke overeenkomst bevoegd voor is. Met het akkoord van de aanbestedende overheid verantwoordelijk voor de plaatsing van de gemeenschappelijke overeenkomst kan het TOFA echter beslissen dat andere actieve deelnemers aan de plaatsing van de opdracht zullen deelnemen onder leiding van de aanbestedende overheid verantwoordelijk voor de plaatsing van de gemeenschappelijke overeenkomst.

Art. 18. De aanbestedende overheid verantwoordelijk voor de plaatsing van de gemeenschappelijke overeenkomst licht het TOFA en het dienstencentrum Procurement in over de beslissingen die werden genomen in het kader van de plaatsingsprocedure en bezorgt de gefinaliseerde opdracht aan het dienstencentrum Procurement na het sluiten ervan.

In het geval dat de aanbestedende overheid verantwoordelijk voor de plaatsing van de gemeenschappelijke overeenkomst de gedeeltelijke of volledige niet-gunning van de gemeenschappelijke overeenkomst voor ogen heeft, wordt dit voornemen voorgelegd aan het voltallige TOFA. De aanbestedende overheid verantwoordelijk voor de plaatsing van de gemeenschappelijke overeenkomst zal in dit geval, samen met de deelnemers van de gemeenschappelijke overeenkomst, een plan van aanpak uitwerken om de behoeften van de deelnemende organisaties zo efficiënt mogelijk in te vullen.

HOOFDSTUK VI — Monitoring

Art. 19. Het SFA bepaalt jaarlijks indicatoren en streefcijfers die toelaten te meten in welke mate de doelstellingen van dit besluit bereikt zijn. Deze worden opgenomen in het federale aankoopbeleid.

Art. 20. Het dienstencentrum Procurement staat in voor de vervolghandeling van de in artikel 19 bepaalde indicatoren en stelt de resultaten voor:

1° maandelijks aan het SFA;

2° driemaal per jaar aan de hoogste administratief verantwoordelijken;

3° eenmaal per jaar aan de Ministerraad.

HOOFDSTUK VII — Geschillen

Art. 21. De aanbestedende overheid verantwoordelijk voor de plaatsing van de gemeenschappelijke overeenkomst treedt in rechte op in het kader van de geschillen die zich voordoen tijdens de plaatsing van de gemeenschappelijke overeenkomst.

Tenzij anders bepaald in de opdrachtdocumenten treedt iedere deelnemer in rechte op in het kader van de geschillen die zich voordoen tijdens de uitvoering van de bestellingen of opdrachten die hij geplaatst heeft in het kader van de gemeenschappelijke overeenkomst.

Tenzij anders bepaald in de opdrachtdocumenten, is iedere deelnemer, voor wat hem betreft, verantwoordelijk voor de uitvoering van de gemeenschappelijke overeenkomst. In geval van verstoringen tijdens de uitvoering, informeert de betrokken deelnemer de aanbestedende overheid die de gemeenschappelijke overeenkomst gesloten heeft daarvan.

disponible. Cette désignation est soumise à l'approbation du pouvoir adjudicateur concerné.

Art. 16. Chaque participant actif et passif à un contrat commun exprime ses besoins pour ce contrat commun auquel il participe au centre de services Procurement. Cette expression des besoins comprend en tout cas les exigences minimales énumérées à l'article 7, § 1er, 2°.

Avec le soutien du centre de services Procurement, le CTOA centralise, intègre et standardise les besoins des participants pour ce qui concerne le contrat commun.

Section IV — Passation

Art. 17. En principe, les participants ne sont pas impliqués dans le choix de la procédure d'attribution, la rédaction des documents du marché, la sélection qualitative, l'évaluation des offres, l'attribution et la conclusion du marché public, lesquels relèvent de la compétence exclusive du pouvoir adjudicateur responsable de la passation du contrat commun. Cependant, avec l'accord du pouvoir adjudicateur responsable de la passation du contrat commun, le CTOA peut décider que d'autres participants actifs prendront part à la passation du marché sous la direction du pouvoir adjudicateur responsable de la passation du contrat commun.

Art. 18. Le pouvoir adjudicateur responsable de la passation du contrat commun informe le CTOA et le centre de services Procurement des décisions prises dans le cadre de la procédure de passation, et transmet le contrat finalisé au centre de services Procurement après la conclusion du marché public.

Au cas où le pouvoir adjudicateur responsable de la passation du contrat commun envisage la passation partielle ou la non-passation d'un contrat commun, il présentera cette intention au CTOA plénier. Le pouvoir adjudicateur responsable de la passation du contrat commun élaborera alors, en concertation avec les participants au contrat commun, un plan d'approche afin de répondre le plus efficacement possible aux besoins des organisations participantes.

CHAPITRE VI — Contrôle

Art. 19. Le CSAF définit chaque année des indicateurs et des objectifs chiffrés permettant de mesurer dans quelle mesure les objectifs du présent arrêté sont atteints. Ceux-ci sont intégrés dans la politique fédérale d'achats.

Art. 20. Le centre de services Procurement effectue le suivi continu des indicateurs définis à l'article 19 et présente les résultats :

1° mensuellement au CSAF ;

2° trois fois par an aux plus hauts responsables administratifs ;

3° une fois par an au Conseil des ministres.

CHAPITRE VII — Litiges

Art. 21. Le pouvoir adjudicateur responsable de la passation du contrat commun est en justice dans le cadre des litiges survenant durant la passation du contrat commun.

Sauf disposition contraire dans les documents du marché, chaque participant est en justice dans le cadre des litiges survenus pendant l'exécution des commandes ou des marchés qu'il a placés dans le cadre du contrat commun.

Sauf disposition contraire dans les documents du marché, chaque participant est responsable, en ce qui le concerne, pour l'exécution du contrat commun. En cas d'incident durant l'exécution, le participant concerné en informe le pouvoir adjudicateur ayant conclu le contrat commun.

Iedere aanbestedende overheid die gemeenschappelijke overeenkomsten gesloten heeft informeert op regelmatige basis het dienstencentrum Procurement van de verstoringen tijdens de uitvoering van deze gemeenschappelijke overeenkomsten.

HOOFDSTUK VIII — *Overgangsbepaling, inwerkingtreding, slotbepalingen*

Art. 22. In afwachting van de invoering van een specifieke toepassing voor het beheer van het samenwerkingsmodel analyseert het dienstencentrum Procurement de behoeften in functie van de kwalitatieve en kwantitatieve meerjarenplanning van de behoeften en aankopen en van de overeenkomsten die het worden bezorgd.

Art. 23. De minister bevoegd voor Ambtenarenzaken en de minister bevoegd voor Begroting zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 22 december 2017.

FILIP

Van Koningswege :

De Minister belast met Ambtenarenzaken,
S. VANDEPUT

De Minister van Begroting,
S. WILMES

Chaque pouvoir adjudicateur ayant conclu des contrats communs informe régulièrement le centre de services Procurement des incidents durant l'exécution de ces contrats communs.

CHAPITRE VIII — *Disposition transitoire, entrée en vigueur, dispositions finales*

Art. 22. Dans l'attente de la mise en place d'une application spécifique pour la gestion du modèle de coopération, le centre de services Procurement analyse les besoins en fonction de la planification pluriannuelle qualitative et quantitative des besoins et des achats, ainsi que des contrats, qui lui sont transmis.

Art. 23. Le ministre ayant la Fonction publique dans ses attributions et la ministre ayant le Budget dans ses attributions sont, chacun en ce qui le concerne, chargés de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 22 décembre 2017.

PHILIPPE

Par le Roi :

Le Ministre chargé de la Fonction publique,
S. VANDEPUT

La Ministre du Budget,
S. WILMES

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BUITENLANDSE ZAKEN,
BUITENLANDSE HANDEL
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

[C - 2018/10030]

9 MAART 2017. — Wet houdende instemming met de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Colombia inzake het verrichten van betaalde werkzaamheden door gezinsleden van het diplomatiek en consulaire personeel, gedaan te Bogota op 25 augustus 2015 (1). — Erratum

In het *Belgisch Staatsblad* van 20 december 2017 (ed.2), bladzijde 113436, dient als volgt gelezen te worden:

Stukken: 54-2224

Integraal verslag: 20/01/2017

in plaats van

Stukken: 54-1513

Integraal verslag: 19/01/2016

Nota

(1) Zie *Belgisch Staatsblad* van 20 december 2017 (ed.2), (blz. 113436-113439)

Er dient geen rekening gehouden te worden met het erratum gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* van 9 januari 2018 (bladzijde 746) onder FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE.

SERVICE PUBLIC FEDERAL AFFAIRES ETRANGERES,
COMMERCE EXTERIEUR
ET COOPERATION AU DEVELOPPEMENT

[C - 2018/10030]

9 MARS 2017. — Loi portant assentiment à l'Accord entre le Royaume de Belgique et la République de Colombie sur l'exercice d'activités à but lucratif par des membres de la famille du personnel diplomatique et consulaire, fait à Bogota le 25 août 2015 (1). — Erratum

Dans le *Moniteur belge* du 20 décembre 2017 (éd.2), page 113436, il y a lieu de lire comme suit :

Documents : 54-2224

Rapport intégral : 20/01/2017

au lieu de

Documents : 54-1513

Rapport intégral : 19/01/2016

Note

(1) Voir *Moniteur belge* du 20 décembre 2017 (éd.2), (pages 113436-113439)

Il n'y a pas lieu de tenir compte de l'erratum qui a été publié dans le *Moniteur belge* du 9 janvier 2018 (page 746) sous SERVICE PUBLIC FEDERAL JUSTICE.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST FINANCIEN

[C - 2018/30178]

17 DECEMBER 2017. — Wet houdende diverse fiscale bepalingen II (1). — Erratum

In het *Belgisch Staatsblad* nr. 309 van 22 december 2017, akte nr. 2017/32058, blz. 114210 moet in artikel 2, c), worden gelezen "in paragraaf 3, derde lid, wordt de inleidende zin van de bepaling onder 2°, vervangen als volgt:" in de plaats van "in paragraaf 3, derde lid, wordt de bepaling onder 2°, vervangen als volgt:".

SERVICE PUBLIC FEDERAL FINANCES

[C - 2018/30178]

17 DECEMBRE 2017. — Loi portant des dispositions fiscales diverses II (1). — Erratum

Au *Moniteur belge* n° 309 du 22 décembre 2017, acte n° 2017/32058, page 114210, il y a lieu de lire dans l'article 2, c), "dans le paragraphe 3, alinéa 3, la phrase liminaire du 2°, est remplacée par ce qui suit : " au lieu de "dans le paragraphe 3, alinéa 3, le 2°, est remplacé par ce qui suit : ".